

Επίσημη Εφημερίδα

C 314

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

47ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

18 Δεκεμβρίου 2004

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2004/C 314/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 14ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-279/02 P: Nuno Antas de Campos κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Αναίρεση — Υπάλληλος — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 2688/95 — Απόρριψη αιτήσεως εδελουσίας εξόδου)	1
2004/C 314/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 26ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-406/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΚ) 2037/2000 — Ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος — Πλημμελής μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο)	1
2004/C 314/03	Διάταξη του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 23ης Σεπτεμβρίου 2004, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-435/02 και C-103/03 (αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Landgericht Essen (Γερμανία) και του Landgericht Hagen): Axel Springer AG κατά Zeitungsverlag Niederrhein GmbH & Co. Essen KG και Hans-Jörgen Weske (Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Εταιρικό Δίκαιο — Οδηγία 90/605/ΕΟΚ για την τροποποίηση του πεδίου εφαρμογής των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ — Άρθρο 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης ΕΚ [νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 44, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', ΕΚ] — Εταιρία που έχει τη μορφή απλής ετερόρρυθμης εταιρίας της οποίας όλοι οι εταίροι έχουν τη μορφή εταιρίας περιορισμένης ευθύνης — GmbH & Co. KG — Δημοσιότητα των ετήσιων λογαριασμών — Δυνατότητα των τρίτων να λάβουν γνώση των εγγράφων αυτών — Έννοια τρίτων — Συμπεριλαμβάνονται σε αυτούς ιδίως οι ανταγωνιστές — Κύρος — Νομική βάση — Αρχές της ελεύθερης ασκήσεως των επαγγελματικών δραστηριοτήτων, της ελευθερίας του Τύπου και της ίσης μεταχειρίσεως)	2
2004/C 314/04	Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 27ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-470/02 P: Ευρωπαϊκή Ραδιοτηλεοπτική Ένωση (EBU-UER) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Συμφωνίες — Κτήση από κοινού δικαιωμάτων τηλεοπτικής μεταδόσεως διεθνών αθλητικών συναντήσεων — Πρόσβαση τρίτων στα δικαιώματα αυτά — Άρθρο 81, παράγραφος 3, ΕΚ — Αίτηση αναίρεσεως προδήλως αβάσιμη)	2

EL

2004/C 314/05	Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα), της 28ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-115/03 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως υποβληθείσα από το Tribunale Civile di Genova): Eco Eridania Srl κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri και Ministero dell' Ambiente (Άρθρο 104, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας — Διαχείριση αποβλήτων — Επικίνδυνα απόβλητα — Οδηγία 91/689/ΕΟΚ — Άρθρο 4 — Έννοια του «παραγωγού αποβλήτων» — Περιλαμβάνονται τα φυσικά πρόσωπα;)	3
2004/C 314/06	Υπόθεση C-408/04 P: Αίτηση αναρέσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 1ης Ιουλίου 2004 στην υπόθεση T-308/00, Salzgitter AG, υποστηριζόμενη από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 2004 (τηλεομοιοτυπία της 16ης Σεπτεμβρίου 2004)	3
2004/C 314/07	Υπόθεση C-428/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 6 Οκτωβρίου 2004	4
2004/C 314/08	Υπόθεση C-441/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Landesgericht Klagenfurt με διάταξη της 13ης Αυγούστου 2004 στην υπόθεση A-Punkt Schmuckhandels GmbH κατά Claudia Schmidt	5
2004/C 314/09	Υπόθεση C-445/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf με διάταξη της 13ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση Possehl Erzkontor GmbH κατά Hauptzollamt Duisburg	6
2004/C 314/10	Υπόθεση C-447/04: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διάταξη της 30ής Σεπτεμβρίου 2004 το Landesgericht Innsbruck στο πλαίσιο της διαφοράς Autohaus Ostermann GmbH κατά VAV Versicherungs AG	6
2004/C 314/11	Υπόθεση C-448/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2004	6
2004/C 314/12	Υπόθεση C-449/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2004	7
2004/C 314/13	Υπόθεση C-450/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2004	7
2004/C 314/14	Υπόθεση C-451/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2004	7
2004/C 314/15	Υπόθεση C-454/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 28 Οκτωβρίου 2004	8
2004/C 314/16	Υπόθεση C-460/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2004	8
2004/C 314/17	Υπόθεση C-461/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2004	8
2004/C 314/18	Υπόθεση C-468/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 4 Νοεμβρίου 2004	9
2004/C 314/19	Υπόθεση C-469/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 4 Νοεμβρίου 2004	9
2004/C 314/20	Υπόθεση C-474/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 2004	10

2004/C 314/21	Υπόθεση C-475/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 2004	10
2004/C 314/22	Διαγραφή της υποθέσεως C-154/03	10
2004/C 314/23	Διαγραφή της υποθέσεως C-186/03 P	10
2004/C 314/24	Διαγραφή της υποθέσεως C-274/03	11
2004/C 314/25	Διαγραφή της υποθέσεως C-424/03	11
2004/C 314/26	Διαγραφή της υποθέσεως C-479/03	11
2004/C 314/27	Διαγραφή της υποθέσεως C-21/04	11
2004/C 314/28	Διαγραφή της υποθέσεως C-72/04	11
2004/C 314/29	Διαγραφή της υποθέσεως C-115/04	11
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2004/C 314/30	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 21ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-36/99, Lenzing AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κρατικές ενισχύσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Πράξη που αφορά ατομικά την προσφεύγουσα — Άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ — Συμφωνίες αναδιάρθρωσεως και αποδόσεως οφειλών — Κριτήριο του ιδιώτη δανειστή)	12
2004/C 314/31	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 5ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-45/01, Stephen Sanders κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσωπικό που απασχολείται στην κοινή επιχείρηση JET — Ίση μεταχείριση — Μη εφαρμογή του καθεστώτος εκτάκτου υπαλλήλου — Άρθρο 152 ΕΚΑΕ — Εύλογη προδεσμία — Υλική ζημία)	12
2004/C 314/32	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-1/02, Robert Polinsky κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Έκθεση σε αμίαντο — Επαγγελματική ασθένεια — Ζημία)	13
2004/C 314/33	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-44/02, Dresdner Bank AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Συμφωνία καθορισμού των τιμών και τρόποι τιμολογήσεως των υπηρεσιών μετατροπής νομισμάτων — Γερμανία — Ερήμην διαδικασία)	13
2004/C 314/34	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-54/02, Vereins- und Westbank AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Συμφωνία καθορισμού των τιμών και τρόποι τιμολογήσεως των υπηρεσιών μετατροπής νομισμάτων — Γερμανία — Ερήμην διαδικασία)	13
2004/C 314/35	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-56/02, Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Συμφωνία περί καθορισμού των τιμών και τρόπος παρακρατήσεως προμήθειας για υπηρεσίες ανταλλαγής μετρητών — Γερμανία — Ερημοδικία)	14
2004/C 314/36	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-60/02, Deutsche Verkehrsbank AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Συμφωνία καθορισμού των τιμών και τρόποι τιμολογήσεως των υπηρεσιών μετατροπής νομισμάτων — Γερμανία — Ερήμην διαδικασία)	14

2004/C 314/37	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-61/02, Commerzbank AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Συμφωνία καθορισμού των τιμών και τρόπος παρακρατήσεως προμήθειας για υπηρεσίες ανταλλαγής μετρητών — Γερμανία — Ερημοδικία) 14	14
2004/C 314/38	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-137/02, Pollmeier GmbH & Co. KG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Κρατικές ενισχύσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Σύσταση 96/280/ΕΚ — Έννοια των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ)») 15	15
2004/C 314/39	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 5ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-144/02, Richard J. Eagle κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσωπικό που απασχολείται στην κοινή επιχείρηση JET — Ίση μεταχείριση — Μη εφαρμογή του καθεστώτος εκτάκτου υπαλλήλου — Άρθρο 152 ΕΚΑΕ — Εύλογη προδεσμία — Υλική ζημία) 15	15
2004/C 314/40	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-255/02, Η κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Έκθεση σε αμίαντο — Επαγγελματική ασθένεια — Ζημία) 16	16
2004/C 314/41	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Οκτωβρίου 2004, Στην υπόθεση T-256/02, Ι κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Έκθεση σε αμίαντο — Επαγγελματική ασθένεια — Ζημία) 16	16
2004/C 314/42	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-257/02, Κ κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Έκθεση σε αμίαντο — Επαγγελματική νόσος — Ζημία) 16	16
2004/C 314/43	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 6ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-294/02, Miguel Vicente-Nuñez κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου — Απόφαση της διοικήσεως σχετικά με προαγωγή υπαλλήλου — Αρχαιότητα στον βαθμό — Ημερομηνία από την οποία αρχίζει να παράγει αποτελέσματα) 17	17
2004/C 314/44	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 6ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-356/02, Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα περιέχον το λεκτικό στοιχείο “Krafft” — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος VITAKRAFT — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Κανόνας 22, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95») 17	17
2004/C 314/45	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Οκτωβρίου 2004, Στην υπόθεση T-389/02, Sergio Sandini κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Παραδεκτό — Έκθεση σε αμίαντο — Επαγγελματική ασθένεια — Ζημία) 18	18
2004/C 314/46	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-390/02, Cagnato κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Παραδεκτό — Έκθεση σε αμίαντο — Επαγγελματική ασθένεια — Βλάβη) 18	18
2004/C 314/47	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 12ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-35/03, Aventis CropScience SA κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και πρότυπα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος CARPO — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα HARPO Z — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94) 18	18

2004/C 314/48	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 21ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-49/03, Gunda Schumann κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Δοκιμασίες προεπιλογής — Ακύρωση μιας από τις ερωτήσεις με πολλαπλές απαντήσεις — Αρχή της αναλογικότητας — Παραβίαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού) 19	19
2004/C 314/49	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 6ης Οκτωβρίου 2004, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-117/03 έως T-119/03 και T-171/03, New Look Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει τον συνδυασμό γραμμάτων “NL” — Αιτήσεις καταχωρίσεως κοινοτικών εικονιστικών σημάτων που περιλαμβάνουν τους όρους “NLSPORT”, “NLJEANS”, “4NLACTIVE” και “NLCollection» — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 19	19
2004/C 314/50	Διάταξη του Πρωτοδικείου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2004, Στην υπόθεση T-44/03: Giorgio Lebedef κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Αποδοχές — Έξοδα ταξιδιού — Τροποποίηση της μεθόδου υπολογισμού — Δεύτερη προσφυγή αφορώσα διαφορετικά έτη — Ισχύς δεδικασμένου — Απουσία στοιχείων δικαιολογούντων αμφισβήτηση της εκδοθείσας αποφάσεως — Προσφυγή προδήλως αβάσιμη) 20	20
2004/C 314/51	Υπόθεση T-364/04: Προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου 2004 20	20
2004/C 314/52	Υπόθεση T-378/04: Προσφυγή της Orsay GmbH κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 2004 21	21
2004/C 314/53	Υπόθεση T-383/04: Προσφυγή του Erich Drazdansky κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 2004 21	21
2004/C 314/54	Υπόθεση T-391/04: Προσφυγή του Bernard Nonat κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 2004 22	22
2004/C 314/55	Υπόθεση T-397/04: Προσφυγή της MobilCom Aktiengesellschaft κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 6 Οκτωβρίου 2004 23	23
2004/C 314/56	Υπόθεση T-405/04: Προσφυγή της Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2004 23	23
2004/C 314/57	Υπόθεση T-414/04: Προσφυγή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2004 24	24
2004/C 314/58	Υπόθεση T-423/04: Προσφυγή της Bunker & BKR, S.L. κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 8 Οκτωβρίου 2004 24	24
2004/C 314/59	Υπόθεση T-424/04: Προσφυγή του Άγγελου Αγγελίδη κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ασκήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 2004 25	25
2004/C 314/60	Υπόθεση T-426/04: Προσφυγή της Tramarin s.n.c. di Tramarin Andrea e Sergio κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 20 Οκτωβρίου 2004 26	26
2004/C 314/61	Υπόθεση T-431/04: Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 19 Οκτωβρίου 2004 26	26
2004/C 314/62	Υπόθεση T-447/04: Προσφυγή της Cargemini Nederland B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Νοεμβρίου 2004 27	27

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2004/C 314/63	Διαγραφή της υποθέσεως T-105/02	28
2004/C 314/64	Διαγραφή της υποθέσεως T-187/04	28
<hr/>		
	II Προπαρασκευαστικές πράξεις	
	.....	
<hr/>		
	III Πληροφορίες	
2004/C 314/65	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> ΕΕ C 300 της 4.12.2004	29

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 14ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-279/02 P: Nuno Antas de Campos κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Υπάλληλος — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 2688/95 — Απόρριψη αιτήσεως εθελουσίας εξόδου)

(2004/C 314/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Στην υπόθεση C-279/02 P, που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναίρεσης ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 49 του Κανονισμού ΕΚ του Δικαστηρίου στις 29 Ιουλίου 2002 από τον Nuno Antas de Campos, υπάλληλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικο Λισσαβόνας (Πορτογαλία) (δικηγόροι: C. Botelho Moniz και E. Maia Cadete), όπου ο έτερος διάδικος είναι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: R. da Silva Passos και J. F. de Wachter), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο του τρίτου τμήματος, N. Colneric και R. Schiemann (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η αίτηση αναίρεσης απορρίπτεται.
- 2) Ο Antas de Campos καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 274 της 9.11.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 26ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-406/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΚ) 2037/2000 — Ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος — Πλημμελής μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο)

(2004/C 314/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση C-406/03, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως κράτους μέλους δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, η οποία ασκήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker και M. Shotter) κατά Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: F. O'Dubghaill και D. O'Hagan, επικουρούμενοι από τον D. McGrath) το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann και J. Makarezyk, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 26 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Η Ιρλανδία, παραλείποντας να υποβάλει τις εκθέσεις που αναφέρονται στα άρθρα 16, παράγραφοι 5 και 6, και 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2037/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος, και παραλείποντας να λάβει, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 2, του ως άνω κανονισμού, όλα τα δυνατά προληπτικά μέτρα για την αποτροπή και ελαχιστοποίηση των διαρροών μεθυλοβρωμιδίου και παραλείποντας να καθορίσει τα κατ' ελάχιστον απαιτούμενα προσόντα του εμπλεκόμενου προσωπικού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 16, παράγραφοι 5 και 6, και 17, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού.
- 2) Η Ιρλανδία καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 289 της 29.11.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 23ης Σεπτεμβρίου 2004

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-435/02 και C-103/03 (αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Landgericht Essen (Γερμανία) και του Landgericht Hagen): Axel Springer AG κατά Zeitungsverlag Niederrhein GmbH & Co. Essen KG και Hans-Jörgen Weske ⁽¹⁾)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Εταιρικό Δίκαιο — Οδηγία 90/605/ΕΟΚ για την τροποποίηση του πεδίου εφαρμογής των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ — Άρθρο 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης ΕΚ [νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 44, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', ΕΚ] — Εταιρία που έχει τη μορφή απλής ετερόρρυθμης εταιρίας της οποίας όλοι οι εταίροι έχουν τη μορφή εταιρίας περιορισμένης ευθύνης — GmbH & Co. KG — Δημοσιότητα των ετήσιων λογαριασμών — Δυνατότητα των τρίτων να λάβουν γνώση των εγγράφων αυτών — Έννοια τρίτων — Συμπεριλαμβάνονται σε αυτούς ιδίως οι ανταγωνιστές — Κύρος — Νομική βάση — Αρχές της ελεύθερης ασκήσεως των επαγγελματικών δραστηριοτήτων, της ελευθερίας του τύπου και της ίσης μεταχειρίσεως)

(2004/C 314/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-435/02 και C-103/03, με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, τις οποίες υπέβαλαν το Landgericht Essen (Γερμανία) και το Landgericht Hagen (Γερμανία), με διατάξεις της 25ης Νοεμβρίου 2002 και της 11ης Φεβρουαρίου 2003, που περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 2 Δεκεμβρίου 2002 και στις 5 Μαρτίου 2003 αντίστοιχα, στο πλαίσιο της δικής Axel Springer AG κατά Zeitungsverlag Niederrhein GmbH & Co. Essen KG (C-435/02), και Axel Springer AG κατά Hans-Jörgen Weske (C-103/03), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η οδηγία 90/605/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 1990, για την τροποποίηση του πεδίου εφαρμογής των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ περί των ετησίων και περί των ενοποιημένων λογαριασμών αντίστοιχως, μπορούσε να εκδοθεί νομίμως βάσει του άρθρου 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης ΕΚ [νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 44, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', ΕΚ] κατά το μέτρο που προκύπτει από αυτήν ότι έχει τη δυνατότητα να λάβει γνώση των ετήσιων λογαριασμών και των εκθέσεων διαχειρίσεως των μορφών εταιριών που αφορά οποιοσδήποτε χωρίς να υποχρεούται να προβάλει δικαίωμα ή συμφέρον που να δικαιολογεί την προστασία.
- 2) Από την εξέταση των δύο πρώτων ερωτημάτων στην υπόθεση C-435/02 και του δεύτερου και τρίτου ερωτήματος στην υπό-

θεση C-103/03 σχετικά με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου της ελευθερίας ασκήσεως των επαγγελματικών δραστηριοτήτων και της ελευθερίας εκφράσεως δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος της οδηγίας 90/605.

- 3) Από την εξέταση του τρίτου ερωτήματος στην υπόθεση C-435/02 και του τέταρτου ερωτήματος στην υπόθεση C-103/03 σχετικά με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος της οδηγίας 90/605.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 22.2.2003.
ΕΕ C 12 της 10.5.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 27ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-470/02 P: Ευρωπαϊκή Ραδιοτηλεοπτική Ένωση (EBU-UER) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾)

(Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Συμφωνίες — Κτήση από κοινού δικαιωμάτων τηλεοπτικής μεταδόσεως διεθνών αθλητικών συναντήσεων — Πρόσβαση τρίτων στα δικαιώματα αυτά — Άρθρο 81, παράγραφος 3, ΕΚ — Αίτηση αναίρεσεως προδήλως αβάσιμη)

(2004/C 314/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-470/02 P, Ευρωπαϊκή Ραδιοτηλεοπτική Ένωση (EBU-UER), με έδρα το Grand-Saconnex (Ελβετία), (δικηγόροι: D. Waelbroeck και M. Johnsson), με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο πενταμελές τμήμα) της 8ης Οκτωβρίου 2002, T-185/00, T-216/00, T-299/00 και T-300/00, M6 κ.λπ. κατά Επιτροπής, προς εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου οι λοιποί διάδικοι στη διαδικασία ήταν: η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η Métropole télévision SA (M6), με έδρα το Neuilly-sur-Seine (Γαλλία), (δικηγόροι: P. Dian και J.-C. André), Antena 3 de Televisión SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), (δικηγόροι: S. Muñoz Machado και M. López-Contreras González), Gestevisión Telecinco SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), (δικηγόροι: S. Muñoz Machado και M. López-Contreras González), Sociedade Independente de Comunicação SA (SIC), με έδρα τη Linda-a-Velha (Πορτογαλία), (δικηγόροι: C. Botelho Moniz και E. Maia Cadete), Radiotelevisión Española (RTVE), Deutsches Sportfernsehen GmbH (DSF), με έδρα το Ismaning (Γερμανία), (δικηγόρος: K. Metzloff), και Reti Televisive Italiane SpA (RTI),

με έδρα τη Ρώμη (Ιταλία), (δικηγόροι: G. Amorelli και D. Ciano), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος (εισηγητή), J.-P. Puissochet, A. Borg Barthet, J. Malenovský και U. Lohmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 27 Σεπτεμβρίου 2004, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Ραδιοτηλεοπτική Ένωση (EBU-UER) στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 55 της 8.3.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 28ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-115/03 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως υποβληθείσα από το Tribunale Civile di Genova): Eco Eridania Srl κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri και Ministero dell' Ambiente (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας — Διαχείριση αποβλήτων — Επικίνδυνα απόβλητα — Οδηγία 91/689/ΕΟΚ — Άρθρο 4 — Έννοια του «παραγωγού αποβλήτων» — Περιλαμβάνονται τα φυσικά πρόσωπα)

(2004/C 314/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-115/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, υποβληθείσα από το Tribunale Civile di Genova (Ιταλία), με απόφαση της 10ης Μαρτίου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Μαρτίου 2003, στη δική Eco Eridania Srl κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri και Ministero dell' Ambiente, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, τους S. von Bahr (εισηγητή) και A. Borg Barthet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Σεπτεμβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Υπέχει υποχρέωση τηρήσεως μητρώου επικίνδυνων αποβλήτων, δυνάμει του άρθρου 4 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα, το σύνολο των παραγωγών των εν λόγω αποβλήτων, περιλαμβανομένων των οδοντιάτρων, και όχι μόνον οι παραγωγοί επικίνδυνων αποβλήτων που ασκούν τη δραστηριότητά τους υπό μορφή επιχειρήσεως ή εγκαταστάσεως.

(¹) ΕΕ C 112 της 10.5.2003.

Αίτηση αναίρεσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 1ης Ιουλίου 2004 στην υπόθεση T-308/00, Salzgitter AG, υποστηριζόμενη από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 2004 (τηλεομοιοτυπία της 16ης Σεπτεμβρίου 2004)

(Υπόθεση C-408/04 P)

(2004/C 314/06)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Viktor Kreuschitz και Michael Niejahr, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 23 Σεπτεμβρίου 2004 (τηλεομοιοτυπία της 16ης Σεπτεμβρίου 2004) ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 1ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-308/00, Salzgitter AG, υποστηριζόμενη από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναρreseύουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναίρεσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 1ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-308/00 (¹), Salzgitter AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
2. να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
3. να καταδικάσει τη Salzgitter AG στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα:

Με την προσβαλλόμενη απόφαση το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ακύρωσε τα άρθρα 2 και 3 της αποφάσεως 2000/797/ΕΚΑΧ, σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Γερμανία στις εταιρείες Salzgitter AG, Preussag Stahl AG και στις θυγατρικές του κλάδου χαλυβουργίας του ομίλου. Με τις ακυρωθείσες διατάξεις η Επιτροπή υποχρέωνε την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να ανακτήσει από τους αποδέκτες παράνομες και ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά ενισχύσεις.

Το Πρωτοδικείο δεν ακύρωσε το άρθρο 1 της αποφάσεως αυτής, με το οποίο η Επιτροπή έκρινε ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά κρατικές ενισχύσεις υπό τη μορφή έκτακτων αποσβέσεων και αφορολόγητων αποθεματικών, τις οποίες έλαβε η προσφεύγουσα δυνάμει του άρθρου 3 του Zonenrandförderungsgesetz (γερμανικού νόμου για την προώθηση της ανάπτυξης της ζώνης κατά μήκος των συνόρων με την πρώην Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας και την πρώην Δημοκρατία της Τσεχοσλοβακίας, στο εξής: ZRFG), για βασικό επιλέξιμο για ενίσχυση ποσό 484 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων (DEM) ή 367 εκατομμυρίων DEM. Ο ZRFG είχε εγκριθεί από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 92, παράγραφος 2, στοιχείο γ), της Συνθήκης ΕΚ [νυν άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο γ), ΕΚ]. Η Συνθήκη ΕΚΑΧ δεν περιελάμβανε αντίστοιχη διάταξη. Κατά συνέπεια, οι χορηγηθείσες στη Salzgitter AG ενισχύσεις δεν συμβιβάζονται προς την κοινή αγορά, αλλά δεν μπορούν να ανακτηθούν.

Η απόφαση στηρίζεται κυρίως στην παραδοχή ότι η κατάσταση που προέκυψε από την έκδοση του δεύτερου και τρίτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα χαρακτηρίζεται από αβεβαιότητα και ασάφεια, για τις οποίες την ευθύνη φέρει η Επιτροπή.

Η αναιρεσείουσα προβάλλει συναφώς τέσσερις λόγους αναιρέσεως.

Πρώτον, το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι η κατάσταση που προέκυψε από την έκδοση του πρώτου, δεύτερου και τρίτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα «χαρακτηρίζεται από αβεβαιότητα και ασάφεια», έρχεται σε αντίθεση με την παλαιότερη νομολογία του. Από την απόφαση του Πρωτοδικείου της 31ης Μαρτίου 1998, T-129/96, Preussag Stahl κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-609, σκέψη 43), προκύπτει ότι οι χορηγούμενες με τους κώδικες παρεκκλίσεις από την αρχή της απόλυτης απαγορεύσεως των ενισχύσεων, την οποία καθιερώνει το άρθρο 4, στοιχείο γ), της Συνθήκης ΕΚΑΧ, ίσχυαν μόνον για τα προβλεπόμενα από τους κώδικες χρονικά διαστήματα. Από τη νομολογία αυτή, την οποία έχει επιβεβαιώσει το Δικαστήριο, προκύπτει ότι ο πρώτος και ο δεύτερος κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα δεν ανέπτυσσαν έννομες συνέπειες μετά το πέρας της ισχύος τους στις 31 Δεκεμβρίου 1981 και στις 31 Δεκεμβρίου 1985, αντιστοίχως. Μετά τη θέση σε ισχύ του τρίτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα ήταν απολύτως σαφές ότι η Επιτροπή «τηρείται [...] ενήμερη σχετικά με τα προγράμματα που αποβλέπουν στην εφαρμογή στον τομέα σιδήρου και χάλυβα των καθεστώτων ενισχύσεων, έναντι των οποίων έχει ήδη αποφανθεί βάσει των διατάξεων της συνθήκης ΕΟΚ» (άρθρο 6, παράγραφος 1, του τρίτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, ΕΕ L 340 της 18.12.1985, σ. 1). Ο πρώτος και ο δεύτερος κώδικας δεν αποτελούσαν αντικείμενο της αποφάσεως της Επιτροπής και, επιπλέον, δεν ασκούν επιρροή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο στην παρούσα υπόθεση. Εν πάση περιπτώσει, αντιθέτως προς τις διαπιστώσεις της προσβαλλόμενης αποφάσεως, οι κώδικες αυτοί ουδεμία επιρροή ασκούν πέραν του τομέα ΕΚΑΧ.

Δεύτερον, το Πρωτοδικείο δεν ζήτησε αποδείξεις περί του αν η Επιτροπή πράγματι «είχε γνώση των χορηγηθεισών στην προσφεύγουσα ενισχύσεων». Επιπλέον, το Πρωτοδικείο παρέλειψε να απαντήσει στο ερώτημα αν από τους ετήσιους λογαριασμούς που η προσφεύγουσα διαβίβαζε κατά τακτά χρονικά διαστήματα στην Επιτροπή προέκυπτε πράγματι η ύπαρξη μη κοινοποιηθεισών ενισχύσεων.

Τρίτον, το Πρωτοδικείο δέχεται προφανώς ότι τα κοινοποιούμενα στην Επιτροπή εκτός του πλαισίου της διαδικασίας του άρθρου 88 ΕΚ έγγραφα μπορούν να αποκλείουν την υποχρέωση επιστροφής παρανόμως χορηγηθεισών ενισχύσεων όταν ο προσφεύγων επικαλείται απλώς την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

Τέλος, η απόφαση του Πρωτοδικείου θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο το σύστημα ελέγχου από την Επιτροπή των κρατικών ενισχύσεων, διότι παρεκκλίνει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία η εμπιστοσύνη των επιχειρήσεων που έλαβαν ενίσχυση ως προς τη νομιμότητα αυτής δικαιολογείται μόνον αν η ενίσχυση χορηγήθηκε με τήρηση της προβλεπόμενης διαδικασίας. Ένας επιμελής επιχειρηματίας πρέπει κανονικά να είναι σε θέση να βεβαιωθεί ότι τηρήθηκε η διαδικασία αυτή (απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 1990, C-5/89, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 1990, σ. I-3437, σκέψη 14). Με την απόφαση αυτή

το Δικαστήριο κατέστησε σαφές ότι οι επιχειρήσεις που έλαβαν ενίσχυση δεν μπορούν να επικαλεστούν την απορρέουσα από την αρχή της ασφάλειας δικαίου αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης προκειμένου να αποφύγουν την επιστροφή ασυμβίβαστων προς την κοινή αγορά κρατικών ενισχύσεων.

(¹) ΕΕ C 239 της 25.9.2004.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 6 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση C-428/04)

(2004/C 314/07)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Nicola Yerrell και τον Horstpeter Kreppel, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 6 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

I. να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 7, 11, 12, 13 και 18 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία (¹), καθόσον

1) δεν έχει θεσπίσει ακόμη —παρά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο— τις ακόλουθες νομικές πράξεις για τη μεταφορά της οδηγίας στο αυστριακό δίκαιο ή, εφόσον τις έχει θεσπίσει, δεν τις έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή:

α) τον Landeslehrer-Dienstrechtsgesetz (νόμο για την υπηρεσιακή κατάσταση των διδασκόντων, στο εξής: LDG),

β) τον Beamten-, Kranken- und Unfallversicherungsgesetz (νόμο για την ασφάλιση των δημόσιων υπαλλήλων, την ασφάλιση ασθένειας και την ασφάλιση κατά ατυχημάτων),

γ) τον Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (νόμο για το γενικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, στο εξής: ASVG),

2) δεν έχει μεταφέρει στο αυστριακό δίκαιο τα ακόλουθα άρθρα της οδηγίας ή τα έχει μεταφέρει ατελώς:

α) Άρθρο 2, παρ. 1, για τους διδάσκοντες στα σχολεία της δημόσιας υποχρεωτικής εκπαίδευσης στο Τυρόλο,

β) Άρθρο 7, παρ. 3,

γ) Άρθρο 8, παρ. 2,

δ) Άρθρο 11, παρ. 2,

ε) Άρθρο 12, παρ. 4,

στ) Άρθρο 13, παρ. 2, στοιχεία α' και β',

II. να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ (στο εξής: οδηγία) στο αυστριακό δίκαιο έληξε στις 31.12.1993.

Κατά την Επιτροπή, η μεταφορά της οδηγίας εξακολουθεί να είναι ατελής και ανεπαρκής.

Πρώτον, δεν έχουν ψηφιστεί τα προαναγγελθέντα νομοσχέδια (και συγκεκριμένα οι νόμοι Landeslehrer-Dienstrechtsgesetz (LDG), Beamten-, Kranken- und Unfallversicherungsgesetz και Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG)), με τους οποίους θα μεταφερόταν, όπως είχε προαναγγείλει η Αυστριακή Κυβέρνηση, η οδηγία στο εθνικό δίκαιο· επιπλέον, αν εν τω μεταξύ έχουν αρχίσει να ισχύουν οι νόμοι αυτοί, δεν έχει γίνει η επιβαλλόμενη κοινοποίησή τους στην Επιτροπή.

Δεύτερον, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, όσον αφορά ορισμένες συγκεκριμένες —συνολικά έξι— διατάξεις της οδηγίας, οι νομικές πράξεις που ανακοινώθηκαν από τις αυστριακές αρχές δεν μεταφέρουν πλήρως και ορθά τις διατάξεις της οδηγίας.

Η Επιτροπή επικρίνει π.χ. το γεγονός ότι, παρά το ευρύ πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2, παρ. 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ, κανένα εθνικό μέτρο μεταφοράς δεν καλύπτει τους διδάσκοντες στα σχολεία της δημόσιας υποχρεωτικής εκπαίδευσης στο Τυρόλο.

Κατά το άρθρο 7 της οδηγίας, ο εργοδότης ορίζει έναν ή περισσότερους εργαζομένους που είναι υπεύθυνοι για τη λήψη μέτρων προστασίας και πρόληψης, εφόσον διαθέτει τέτοιο ειδικευμένο προσωπικό. Κατά την άποψη της Επιτροπής, το άρθρο 7 της οδηγίας δίδει επομένως προτεραιότητα στη λήψη μέτρων προστασίας από άτομα εργαζόμενα εντός της επιχείρησης ή της εγκατάστασης, αφού η χρησιμοποίηση ειδικευμένου προσωπικού μη προερχόμενου από την επιχείρηση προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 7 μόνο αν δεν είναι επαρκείς οι δυνατότητες μέσα στην επιχείρηση ή την εγκατάσταση (βλ. συναφώς απόφαση του ΔΕΚ της 22ας Μαΐου 2003, C-441/01, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών). Αντίθετα, οι αυστριακές διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας παρέχουν στον εργοδότη του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα δικαίωμα επιλογής ως προς τη χρησιμοποίηση δικού του ή εξωτερικού προσωπικού ασφάλειας.

Το άρθρο 8, παρ. 2 (υποχρέωση λήψης των κατάλληλων μέτρων για πρώτες βοήθειες, πυρασφάλεια και εκκένωση των χώρων από τους εργαζομένους) δεν προβλέπει, κατά την Επιτροπή, καμία εξαίρεση για τις μικρές επιχειρήσεις. Οι αυστριακές διατάξεις μεταφοράς της οδηγίας εξαιρούν εντούτοις τις μικρές επιχειρήσεις από την υποχρέωση αυτή.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, οι αυστριακές διατάξεις μεταφοράς του άρθρου 11, παρ. 2, της οδηγίας δεν περιλαμβάνουν ορισμένες

υποχρεώσεις του εργοδότη ως προς την ενημέρωση τις οποίες προβλέπει το άρθρο αυτό.

Το άρθρο 12, παρ. 4, της οδηγίας ορίζει ότι η εκπαίδευση των εργαζομένων που προβλέπεται στο άρθρο αυτό δεν μπορεί να βαρύνει τους εργαζομένους αυτούς. Οι αυστριακές διατάξεις μεταφοράς προβλέπουν μεν ότι ο χρόνος που διατίθεται για την εκπαίδευση αυτή αποτελεί αμειβόμενο χρόνο εργασίας, αλλά δεν ορίζουν ποιος θα φέρει τις δαπάνες για την εν λόγω εκπαίδευση.

Τέλος, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το άρθρο 13, παρ. 2, στοιχ. α' και β', της οδηγίας δεν έχει μεταφερθεί πλήρως στο αυστριακό δίκαιο. Οι επικίνδυνες ουσίες, κατά παράβαση του στοιχείου α', δεν καλύπτονται από την έννοια «εξοπλισμός εργασίας», όπως η έννοια αυτή χρησιμοποιείται στο άρθρο 15 του Arbeitnehmerenschutzgesetz (αυστριακού νόμου για την προστασία των εργαζομένων) και στο άρθρο 15 του Bundesbediensteten-Schutzgesetz (αυστριακού ομοσπονδιακού νόμου για την προστασία των εργαζομένων της ομοσπονδιακής διοίκησης). Επιπλέον, η προβλεπόμενη στο στοιχείο β' υποχρέωση των εργαζομένων να τακτοποιούν τον ατομικό προστατευτικό εξοπλισμό μετά τη χρήση του στη θέση του δεν έχει μεταφερθεί στο αυστριακό δίκαιο.

(¹) ΕΕ L 183 της 29.6.1989, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Landesgericht Klagenfurt με διάταξη της 13ης Αυγούστου 2004 στην υπόθεση A-Punkt Schmuckhandels GmbH κατά Claudia Schmidt

(Υπόθεση C-441/04)

(2004/C 314/08)

Με διάταξη της 13ης Αυγούστου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Οκτωβρίου 2004, το Landesgericht Klagenfurt, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ A-Punkt Schmuckhandels GmbH και Claudia Schmidt, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Πρέπει τα άρθρα 28-30 ΕΚ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι διασφαλίζουν την ελευθερία της εναγομένης να αναζητεί, στο πλαίσιο της επαγγελματικής της δραστηριότητας, ιδίως για την πώληση αργυρών κοσμημάτων και για τη συγκέντρωση παραγγελιών με αντικείμενο αργυρά κοσμήματα;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, αποτελεί περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, κατά την έννοια των άρθρων 28-30 ΕΚ, ρύθμιση κράτους μέλους που απαγορεύει την πώληση αργυρών κοσμημάτων υπό τη μορφή αναζήτησεως ιδιωτών με σκοπό την πώληση και τη συγκέντρωση παραγγελιών με αντικείμενο αργυρά κοσμήματα;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως και στο ανωτέρω ερώτημα: Δεν προσβάλλει εθνική ρύθμιση, η οποία κατά παράβαση των άρθρων 28-30 ΕΚ απαγορεύει την πώληση αργυρών κοσμημάτων διά της αναζητήσεως ιδιωτών με σκοπό την πώληση ή τη συγκέντρωση παραγγελιών με αντικείμενο αργυρά κοσμήματα, το δικαίωμα εμπορίας αργυρών κοσμημάτων διά της αναζητήσεως ιδιωτών με σκοπό την πώληση και τη συγκέντρωση παραγγελιών με αντικείμενο αργυρά κοσμήματα;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf με διάταξη της 13ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση Possehl Erzkontor GmbH κατά Hauptzollamt Duisburg

(Υπόθεση C-445/04)

(2004/C 314/09)

Με διάταξη της 13ης Οκτωβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Οκτωβρίου 2004, το Finanzgericht Düsseldorf, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Possehl Erzkontor GmbH και Hauptzollamt Duisburg που εκκρεμεί ενώπιόν του,

ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Κατατάσσεται η τηγμένη μαγνησία του είδους που περιγράφεται αναλυτικά στη Διάταξη, η οποία έχει ληφθεί από φυσικό εξορυχθέντα μαγνησίτη με καυστική πύρωση και σε ένα δεύτερο στάδιο επεξεργασίας με τήξη μέσα σε ηλεκτρική κάμινο τόξου, στη δασμολογική διάκριση 2519 90 10 του Παραρτήματος I της Συνδυασμένης Ονοματολογίας;

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διάταξη της 30ής Σεπτεμβρίου 2004 το Landesgericht Innsbruck στο πλαίσιο της διαφοράς Autohaus Ostermann GmbH κατά VAV Versicherungs AG

(Υπόθεση C-447/04)

(2004/C 314/10)

Με διάταξη της 30ής Σεπτεμβρίου 2004, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 27 Οκτωβρίου 2004, το Landesgericht Innsbruck ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς Autohaus Ostermann GmbH κατά VAV Versicherungs AG, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ακόλουθου ερωτήματος:

Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 6, της οδηγίας 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16.5.2000,

για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου (τέταρτη οδηγία ασφάλισης αυτοκινήτων) (¹), την έννοια ότι η ασφαλιστική επιχείρηση κατά της οποίας υφίσταται η αξίωση διαθέτει πάντοτε, ακόμη και σε περίπτωση απλής πραγματικής και νομικής καταστάσεως, προθεσμία τριών μηνών για τον χειρισμό της υποθέσεως, ή ότι αποτελεί απλώς «διάταξη περί του ληξιπροθέσμου», η οποία δεν αποκλείει την ενωρίτερον, διά της ασκήσεως αγωγής εγειρόμενη αξίωση κατά της ασφαλιστικής επιχειρήσεως, μετά τη θέση «εύλογης» προθεσμίας πληρωμής, ακόμη και εντός της προθεσμίας των τριών μηνών;

(¹) ΕΕ L 181, σ. 65.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση C-448/04)

(2004/C 314/11)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους C. O'Reilly και A.-M. Rouchaud-Joët, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο άσκησε στις 27 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί με την οδηγία 2001/40/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 2001 σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων απομάκρυνσης υπηκόων τρίτων χωρών (¹) και εν πάση περιπτώσει παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 2 Δεκεμβρίου 2002.

(¹) ΕΕ L 149 της 2.6.2001, σ. 34.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση C-449/04)

(2004/C 314/12)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους C. O'Reilly και A.-M. Rouchaud-Joët, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο άσκησε στις 27 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί με την οδηγία 2001/51/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 2001 για τη συμπλήρωση των διατάξεων του άρθρου 26 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985⁽¹⁾ και εν πάση περιπτώσει παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
2. να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 11 Φεβρουαρίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 187 της 10.7.2001, σ. 45.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση C-450/04)

(2004/C 314/13)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους C. O'Reilly και A.-M. Rouchaud, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο άσκησε στις 27 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί με την οδηγία 2001/40/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 2001 σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων⁽¹⁾ και εν πάση περιπτώσει παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
2. να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 2 Δεκεμβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 149 της 2.6.2001, σ. 34.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση C-451/04)

(2004/C 314/14)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους C. O'Reilly και A.-M. Rouchaud, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο άσκησε στις 27 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί με την οδηγία 2001/55/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 2001 σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων⁽¹⁾ και εν πάση περιπτώσει παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
2. να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2002.

(¹) ΕΕ L 212 της 7.8.2001, σ. 12.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 28 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση C-454/04)

(2004/C 314/15)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους C. O'Reilly και A.-M. Rouchaud-Joët, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο άσκησε στις 28 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί με την οδηγία 2001/55/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 2001 σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων (¹) και εν πάση περιπτώσει παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2002.

(¹) ΕΕ L 212 της 7.8.2001, σ. 12.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση C-460/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(2004/C 314/16)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Carmel O'Reilly και Rudi Troosters, άσκησε στις 22 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/51/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2001, για τη συμπλήρωση των διατάξεων του άρθρου 26 της Συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985, ή τουλάχιστον μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας 2001/51 έληξε στις 11 Φεβρουαρίου 2003.

(¹) ΕΕ L 187 της 10.7.2001, σ. 45.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση C-461/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(2004/C 314/17)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Carmel O'Reilly και Rudi Troosters, άσκησε στις 22 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/55/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 2001, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων, ή τουλάχιστον μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από την οδηγία αυτή·
2. να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας 2001/55 έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 212 της 7.8.2001, σ. 12.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 4 Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-468/04)

(2004/C 314/18)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Γεώργιο Ζαββό και Arnaud BORDES μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε στις 4 Νοεμβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2002/33/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Οκτωβρίου 2002 για την τροποποίηση των οδηγιών 90/425/ΕΟΚ και 92/418/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τις υγειονομικές απαιτήσεις για τα ζωικά υποπροϊόντα, και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.

- Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Απριλίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 315 της 19.11.2002, σ. 14.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 4 Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-469/04)

(2004/C 314/19)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Γεώργιο Ζαββό και Arnaud BORDES μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε στις 4 Νοεμβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2002/60/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 2002 για τη θέσπιση ειδικών διατάξεων για την καταπολέμηση της αφρικανικής πανώλης των χοίρων και την τροποποίηση της οδηγίας 92/119/ΕΟΚ όσον αφορά την πολιοεγκεφαλίτιδα του χοίρου και την αφρικανική πανώλη των χοίρων, και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.

- Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Ιουνίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 192 της 20.7.2002, σ. 27.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-474/04)

(2004/C 314/20)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τις κες Μαρία ΚΟΝΤΟΥ DURANDE και Carmel O'REILLY Νομικούς Συμβούλους της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

— να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/40/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001 σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων απομάκρυνσης υπηκόων τρίτων χωρών, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέλειψε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 8 της εν λόγω οδηγίας.

— Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 2 Δεκεμβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 149 της 2.6.2001, σ. 34.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-475/04)

(2004/C 314/21)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Γεώργιο Ζαββό και Michael Shotter μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

— να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2002/58/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Ιουλίου 2002 σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ L 201 της 31.7.2002, σ. 37) και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.

— Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 31 Οκτωβρίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 201 της 31.7.2002, σ. 37.

Διαγραφή της υποθέσεως C-154/03⁽¹⁾

(2004/C 314/22)

Με διάταξη της 15ης Σεπτεμβρίου 2004, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως C-154/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 146 της 21.6.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως C-186/03 P⁽¹⁾

(2004/C 314/23)

Με διάταξη της 23ης Σεπτεμβρίου 2004, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως C-186/03 P: Strabag Benelux NV κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 213 της 6.9.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως C-274/03 ⁽¹⁾

(2004/C 314/24)

Με διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως C-274/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 200 της 23.8.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως C-21/04 ⁽¹⁾

(2004/C 314/27)

Με διάταξη της 8ης Σεπτεμβρίου 2004 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-21/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 59 της 6.3.2004.

Διαγραφή της υποθέσεως C-424/03 ⁽¹⁾

(2004/C 314/25)

Με διάταξη της 23ης Σεπτεμβρίου 2004, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως C-424/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 275 της 15.11.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως C-72/04 ⁽¹⁾

(2004/C 314/28)

Με διάταξη της 24ης Σεπτεμβρίου 2004, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως C-72/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 94 της 17.4.2004.

Διαγραφή της υποθέσεως C-479/03 ⁽¹⁾

(2004/C 314/26)

Με διάταξη της 23ης Σεπτεμβρίου 2004, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως C-479/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 7 της 10.1.2004.

Διαγραφή της υποθέσεως C-115/04 ⁽¹⁾

(2004/C 314/29)

Με διάταξη της 23ης Σεπτεμβρίου 2004, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως C-115/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 94 της 17.4.2004

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 21ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-36/99, Lenzing AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Πράξη που αφορά ατομικά την προσφεύγουσα — Άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ — Συμφωνίες αναδιαρθρώσεως και αποδόσεως οφειλών — Κριτήριο του ιδιώτη δανειστή)

(2004/C 314/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-36/99, Lenzing AG, με έδρα το Lenzing (Αυστρία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον H.-J. Niemeyer, στη συνέχεια δε από τους I. Brinker και U. Soltész, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπρόσωποι: V. Kreuzhitz και Δ. Τριανταφύλλου, επικουρούμενοι από τον M. Núñez-Müller, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), υποστηριζόμενης από το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: N. Díaz Abad, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο αίτηση μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 1999/395/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ισπανία υπέρ της SNIACE SA, η οποία εδρεύει στην Torrelavega της Κανταβρίας (ΕΕ L 149, σ. 40), όπως έχει τροποποιηθεί από την απόφαση 2001/43/ΕΚ της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 2000 (ΕΕ L 11, 2001, σ. 46), το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, πρόεδρο, P. Lindh, J. D. Cooke, H. Legal και M. E. Martins Ribeiro, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1999/395/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ισπανία υπέρ της SNIACE SA, η οποία εδρεύει στην Torrelavega της Κανταβρίας, όπως έχει τροποποιηθεί από την απόφαση 2001/43/ΕΚ της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 2000.
- 2) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της προσφεύγουσας.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 160 της 5.6.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-45/01, Stephen Sanders κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Προσωπικό που απασχολείται στην κοινή επιχείρηση JET — Ίση μεταχείριση — Μη εφαρμογή του καθεστώτος εκτάκτου υπαλλήλου — Άρθρο 152 ΕΚΑΕ — Εύλογη προθεσμία — Υλική ζημία)

(2004/C 314/31)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-45/01, Stephen Sanders, κάτοικος Οχον (Ηνωμένο Βασίλειο), και οι 94 προσφεύγοντες-ενάγοντες, των οποίων τα ονόματα εμφανίζονται στο παράρτημα, εκπροσωπούμενοι από τους P. Roth, QC, I. Hutton και A. Howard, barristers, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Curral και L. Escobar Guerrero, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), υποστηριζόμενης από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς, J.-P. Hix και A. Pilette, και, εν συνεχεία, J.P. Hix και B. Driessen), με αντικείμενο αίτημα περί αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες λόγω του ότι δεν προσελήφθησαν ως έκτακτοι υπάλληλοι των Κοινοτήτων για την άσκηση της δραστηριότητάς τους στο πλαίσιο της κοινής επιχειρήσεως Joint European Torus (JET), το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, πρόεδρο, M. Jaeger και H. Legal, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη χρηματική ζημία που υπέστη καθένας από τους προσφεύγοντες-ενάγοντες λόγω του ότι δεν προσελήφθη ως έκτακτος υπάλληλος των Κοινοτήτων για την άσκηση της δραστηριότητάς του στο πλαίσιο της κοινής επιχειρήσεως Joint European Torus (JET).
- 2) Οι διάδικοι θα γνωστοποιήσουν στο Πρωτοδικείο, εντός προθεσμίας έξι μηνών από της εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως, το ποσό, το οποίο θα καθορισθεί δια κοινής συμφωνίας, της αποζημιώσεως που οφείλεται για την αποκατάσταση της ζημίας αυτής.
- 3) Σε περίπτωση μη επιτεύξεως συμφωνίας, οι διάδικοι θα γνωστοποιήσουν στο Πρωτοδικείο, εντός της ίδιας προθεσμίας, τα αιτήματά τους, συνοδευόμενα από συγκεκριμένα αριθμητικά στοιχεία.
- 4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 134 της 5.5.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-1/02, Robert Polinsky κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Έκθεση σε αμύαντο — Επαγγελματική ασθένεια — Ζημία)

(2004/C 314/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-1/02, Robert Polinsky, υπάλληλος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Thionville (Γαλλία), εκπροσωπούμενος από τον J. Iturriaga Goitia Bassas, avocat, κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Schauss, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), που έχει ως αντικείμενο αγωγή αποκαταστάσεως της προβαλλόμενης σωματικής, ηθικής, επαγγελματικής και οικονομικής ζημίας που υπέστη ο ενάγων, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τον H. Legal, πρόεδρο, την V. Tiili και τον M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η αγωγή απορρίπτεται.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 84 της 6.4.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-44/02, Dresdner Bank AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Συμφωνία καθορισμού των τιμών και τρόποι τιμολογήσεως των υπηρεσιών μετατροπής νομισμάτων — Γερμανία — Ερήμην διαδικασία)

(2004/C 314/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-44/02, Dresdner Bank AG, με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους M. Hirsch et W. Bosch, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που έχει ως αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/25/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ [Υπόθεση COMP/E /37.919 — Τραπεζικά τέλη για τη μετατροπή των νομισμάτων της ευρωζώνης - Γερμανία] (EE L 15, 2003, σ. 1), το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Lindh, πρόεδρο, R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές, γραμμα-

τέας: H. Jung, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2003/25/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 ΕΚ [Υπόθεση COMP/E-1/37.919 (ex. 37.391) — Τραπεζικά τέλη για τη μετατροπή των νομισμάτων της ευρωζώνης— Γερμανία], καθόσον αφορά την προσφεύγουσα.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-54/02, Vereins- und Westbank AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Συμφωνία καθορισμού των τιμών και τρόποι τιμολογήσεως των υπηρεσιών μετατροπής νομισμάτων — Γερμανία — Ερήμην διαδικασία)

(2004/C 314/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-54/02, Vereins- und Westbank AG, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους J. Schulte, M. Ewen και A. Neus, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που έχει ως αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/25/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 ΕΚ [Υπόθεση COMP/E-1/37.919 (ex. 37.391) — Τραπεζικά τέλη για τη μετατροπή των νομισμάτων της ευρωζώνης— Γερμανία] (EE L 15, 2003, σ. 1), το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Lindh, πρόεδρο, R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2003/25/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 ΕΚ [Υπόθεση COMP/E-1/37.919 (ex. 37.391) — Τραπεζικά τέλη για τη μετατροπή των νομισμάτων της ευρωζώνης— Γερμανία], καθόσον αφορά την προσφεύγουσα.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 97 της 20.4.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-56/02, Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Συμφωνία περί καθορισμού των τιμών και τρόπος παρακρατήσεως προμήθειας για υπηρεσίες ανταλλαγής μετρητών — Γερμανία — Ερημοδικία)**

(2004/C 314/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-56/02, Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους W. Knapp, T. Müller-Ibold και B. Bergmann, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/25/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 ΕΚ [Υπόθεση COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) —Τραπεζικά τέλη για τη μετατροπή των νομισμάτων της ευρωζώνης— Γερμανία] (ΕΕ L 15, 2003, σ. 1), το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από την P. Lindh, πρόεδρο, και τους R. García Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2003/25/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 ΕΚ [Υπόθεση COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) —Τραπεζικά τέλη για τη μετατροπή των νομισμάτων της ευρωζώνης— Γερμανία], καθόσον αφορά την προσφεύγουσα.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-60/02, Deutsche Verkehrsbank AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Συμφωνία καθορισμού των τιμών και τρόποι τιμολογήσεως των υπηρεσιών μετατροπής νομισμάτων — Γερμανία — Ερήμην διαδικασία)**

(2004/C 314/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-60/02, Deutsche Verkehrsbank AG, με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους

M. Klusmann και F. Wiemer, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που έχει ως αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/25/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 ΕΚ [Υπόθεση COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) —Τραπεζικά τέλη για τη μετατροπή των νομισμάτων της ευρωζώνης— Γερμανία] (ΕΕ L 15, 2003, σ. 1), το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Lindh, πρόεδρο, R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2003/25/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 ΕΚ [Υπόθεση COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) —Τραπεζικά τέλη για τη μετατροπή των νομισμάτων της ευρωζώνης— Γερμανία], καθόσον αφορά την προσφεύγουσα.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-61/02, Commerzbank AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Συμφωνία καθορισμού των τιμών και τρόπος παρακρατήσεως προμήθειας για υπηρεσίες ανταλλαγής μετρητών — Γερμανία — Ερημοδικία)**

(2004/C 314/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-61/02, Commerzbank AG, με έδρα στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον H. Satzky, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/25/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [Υπόθεση COMP/E-137.919 (ex 37.391) —Τραπεζικά τέλη για τη μετατροπή των νομισμάτων της ευρωζώνης— Γερμανία] (ΕΕ L 15, 2003, σ. 1), το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από την P. Lindh, πρόεδρο, και τους R. García Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Ακυρώνει την απόφαση 2003/25/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 ΕΚ [Υπόθεση COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) — Τραπεζικά τέλη για τη μετατροπή των νομισμάτων της ευρωζώνης — Γερμανία], καθόσον αφορά την προσφεύγουσα.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-137/02, **Pollmeier GmbH & Co. KG** κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Κρατικές ενισχύσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Σύσταση 96/280/ΕΚ — Έννοια των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ)»)

(2004/C 314/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-137/02, **Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG**, με έδρα το Malchow (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους S. Völcker και J. Heithecker, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2002/821/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2002, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που εφάρμοσε η Γερμανία υπέρ της **Pollmeier GmbH, Malchow** (ΕΕ L 296, σ. 20), το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Βηλαρά και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-144/02, **Richard J. Eagle** κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Προσωπικό που απασχολείται στην κοινή επιχείρηση JET — Ίση μεταχείριση — Μη εφαρμογή του καθεστώτος εκτάκτου υπάλληλου — Άρθρο 152 ΕΚΑΕ — Εύλογη προθεσμία — Υλική ζημία)

(2004/C 314/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-144/02, **Richard J. Eagle**, κάτοικος Οχον (Ηνωμένο Βασίλειο), και οι δώδεκα προσφεύγοντες-ενάγοντες, των οποίων τα ονόματα εμφανίζονται στο παράρτημα, εκπροσωπούμενοι από τον D. Beard, barrister, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και L. Escobar Guerrero, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), υποστηριζόμενης από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, (εκπρόσωποι: J.-P. Hix και A. Pilette), με αντικείμενο αίτημα περί αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες λόγω του ότι δεν προσελήφθησαν ως έκτακτοι υπάλληλοι των Κοινοτήτων για την άσκηση της δραστηριότητάς τους στο πλαίσιο της κοινής επιχείρησης **Joint European Torus (JET)**, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, πρόεδρο, M. Jaeger και H. Legal, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη χρηματική ζημία που υπέστη καθένας από τους προσφεύγοντες-ενάγοντες λόγω του ότι δεν προσελήφθη ως έκτακτος υπάλληλος των Κοινοτήτων για την άσκηση της δραστηριότητάς του στο πλαίσιο της κοινής επιχείρησης **Joint European Torus (JET)**.
- 2) Οι διάδικοι θα γνωστοποιήσουν στο Πρωτοδικείο, εντός προθεσμίας έξι μηνών από της εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως, το ποσό, το οποίο θα καθοριστεί δια κοινής συμφωνίας, της αποζημιώσεως που οφείλεται για την αποκατάσταση της ζημίας αυτής.
- 3) Σε περίπτωση μη επιτεύξεως συμφωνίας, οι διάδικοι θα γνωστοποιήσουν στο Πρωτοδικείο, εντός της ίδιας προθεσμίας, τα αιτήματά τους, συνοδευόμενα από συγκεκριμένα αριθμητικά στοιχεία.
- 4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 169 της 13.7.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 14ης Οκτωβρίου 2004****στην υπόθεση T-255/02, Η κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾****(Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημίωσης — Έκθεση σε αμιάντο — Επαγγελματική ασθένεια — Ζημία)**

(2004/C 314/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-255/02, Η, υπάλληλος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Oetrange (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τον J. Iturriagaogitia Bassas, avocat, κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Schauss, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), που έχει ως αντικείμενο αγωγή αποκατάστασης της προβαλλόμενης σωματικής, ηθικής, επαγγελματικής και οικονομικής ζημίας που υπέστη ο ενάγων, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τον H. Legal, πρόεδρο, την V. Tiili και τον M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η αγωγή απορρίπτεται.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 274 της 9.11.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 14ης Οκτωβρίου 2004****στην υπόθεση T-256/02, Ι κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾****(Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημίωσης — Έκθεση σε αμιάντο — Επαγγελματική ασθένεια — Ζημία)**

(2004/C 314/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-256/02, Ι, υπάλληλος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους J. Iturriagaogitia Bassas και K. Delvolné, avocats, κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπροσωπούμενος από τον M. Schauss, με τόπο επιδόσεων στο

Λουξεμβούργο), με αντικείμενο αγωγή αποζημίωσης λόγω σωματικής, ηθικής, επαγγελματικής και οικονομικής βλάβης που ισχυρίζεται ότι υπέστη ο ενάγων, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal (πρόεδρο του τμήματος), V. Tiili και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 274 της 9.11.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 14ης Οκτωβρίου 2004****στην υπόθεση T-257/02, Κ κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾****(Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημίωσης — Έκθεση σε αμιάντο — Επαγγελματική νόσος — Ζημία)**

(2004/C 314/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-257/02, Κ, υπάλληλος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους J. Iturriagaogitia Bassas και K. Delvolné, κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Schauss, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο αίτημα αποζημίωσης για σωματικές βλάβες, χρηματικής ικανοποίησης για ηθική βλάβη και αποζημίωσης για χρηματοοικονομικές ζημιές που ισχυρίζεται ότι υπέστη ο ενάγων, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, Πρόεδρο, V. Tiili και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 274 της 9.11.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 6ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-294/02, Miguel Vicente-Nuñez κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου — Απόφαση της διοικήσεως σχετικά με προαγωγή υπαλλήλου — Αρχαιότητα στον βαθμό — Ημερομηνία από την οποία αρχίζει να παράγει αποτελέσματα)

(2004/C 314/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-294/02, Miguel Vicente-Nuñez, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Kraainem (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο M.-A Lucas, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και L. Lozano Palacios, με τόπο επιδόσεως στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο, αφενός, προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής να προαγάγει τον προσφεύγοντα στον βαθμό A5/3 στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 1998, αποφάσεως η οποία ελήφθη προς εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 9ης Μαρτίου 2000 στην υπόθεση T-10/99, καθόσον περιορίζει τα αποτελέσματά της ορίζοντας ότι ισχύει από την 1η Απριλίου 2000, και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Azizi, πρόεδρο, M. Jaeger και F. Dehousse, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 6 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την από 11 Ιουνίου 2002 απόφαση της Επιτροπής κατά το μέρος που δεν θέτει τον M. Vicente-Nuñez σε κατάσταση συγκρίσιμη, από πλευράς αρχαιότητας στον βαθμό, προς την κατάσταση στην οποία θα βρισκόταν αν είχε προαχθεί στον βαθμό A5 την 1η Απριλίου 1998.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 289 της 23.11.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 6ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-356/02, Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα περιέχον το λεκτικό στοιχείο “Krafft” — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος VITAKRAFT — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Κανόνας 22, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95»)

(2004/C 314/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-356/02, Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, με έδρα τη Βρέμη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον U. Sander, δικηγόρο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: A. Αποστολάκη και G. Schneider), έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου η Krafft, SA, με έδρα το Andoain (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον P. Koch Moreno, δικηγόρο, με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 4ης Σεπτεμβρίου 2002 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 506/2000-4 και R 581/2000-4) αναφορικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Krafft, SA, και Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pirlung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 6 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 4ης Σεπτεμβρίου 2002 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 506/2000-4 και R 581/2000-4) όσον αφορά τα προϊόντα «βιομηχανικά έλαια και λίπη· λιπαντικά· καύσιμα (συμπεριλαμβανομένων και των καυσίμων για κινητήρες) και φωτιστικές ουσίες» (κλάση 4) και τα προϊόντα «μη μεταλλικά υλικά κατασκευών· μη μεταλλικοί άκαμπτοι σωλήνες κατασκευών· άσφαλτος, πίσσα και βιτύμιο» (κλάση 19), τα περιλαμβανόμενα στην αίτηση κοινοτικού σήματος.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 55 της 8.3.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Οκτωβρίου 2004

Στην υπόθεση T-389/02, Sergio Sandini κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Παραδεκτό — Έκθεση σε αμίαντο — Επαγγελματική ασθένεια — Ζημία)**

(2004/C 314/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-389/02, Sergio Sandini, υπάλληλος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Ehrlange (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους J. Iturriaga Goitia Bassas και K. Delvolné, avocats, κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπροσωπούμενου από τον M. Schauss, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο αγωγή αποζημιώσεως λόγω σωματικής, ηθικής, επαγγελματικής και οικονομικής βλάβης που ισχυρίζεται ότι υπέστη ο ενάγων, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal (πρόεδρος του τμήματος), V. Tiili και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 22.2.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-390/02, Cagnato κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Παραδεκτό — Έκθεση σε αμίαντο — Επαγγελματική ασθένεια — Βλάβη)**

(2004/C 314/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-390/02, Antonio Cagnato, υπάλληλος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Dirrach-Gare (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους J. Iturriaga Goitia Bassas και K. Delvolné, δικηγόρους, κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Schauss, με τόπο επιδόσεων

στο Λουξεμβούργο), που έχει ως αντικείμενο αίτηση για την αποκατάσταση της βλάβης της υγείας του, για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και την αποκατάσταση της επαγγελματικής και οικονομικής ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη ο ενάγων, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, V. Tiili και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 22.2.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-35/03, Aventis CropScience SA κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και πρότυπα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾**(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος CARPO — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα HARPO Z — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94)**

(2004/C 314/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-35/03, Aventis CropScience SA, με έδρα τη Lyon (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον E. Armijo Chavarri, avocat, κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και πρότυπα) (ΓΕΕΑ) (εκπροσωπούμενου από τους I. de Medrano Caballero και G. Schneider), έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ η BASF Aktiengesellschaft, με έδρα το Ludwigshafen am Rhein (Γερμανία), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως R 803/2001-2 του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 18ης Νοεμβρίου 2002, αφορώσας την ανακοπή που άσκησε ο δικαιούχος του προγενέστερου εθνικού λεκτικού σήματος HARPO Z κατά της καταχώρισεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος CARPO, το Πρωτοδικείο (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pitting (πρόεδρο), N.J. Forwood και I. Pelikánova, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το εξής διατακτικό:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 83 της 5.4.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 21ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-49/03, Gunda Schumann κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Δοκιμασίες προεπιλογής — Ακύρωση μιας από τις ερωτήσεις με πολλαπλές απαντήσεις — Αρχή της αναλογικότητας — Παραβίαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού)

(2004/C 314/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-49/03, Gunda Schumann, κάτοικος Βερολίνου (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Y. Bock, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Currell, επικουρούμενος από τον B. Wägenbauer, δικηγόρο), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/11/01, με την οποία η προσφεύγουσα αποκλείστηκε από τις ακόλουθες την προεπιλογή δοκιμασίες, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Lindh, πρόεδρο, R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή κατά το μέρος που ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της 19ης Ιουλίου 2002.
- 2) Απορρίπτει ως αβάσιμη την προσφυγή κατά το μέρος που ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της 4ης Ιουνίου 2002.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 101 της 26.4.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 6ης Οκτωβρίου 2004

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-117/03 έως T-119/03 και T-171/03, New Look Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει τον συνδυασμό γραμμάτων “NL” — Αιτήσεις καταχωρίσεως κοινοτικών εικονιστικών σημάτων που περιλαμβάνουν τους όρους “NLSPORT”, “NLJEANS”, “4NLACTIVE” και “NLCollection» — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2004/C 314/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-117/03 έως T-119/03 και T-171/03, New Look Ltd, με έδρα το Weymouth, Dorset (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους R. Ballester και G. Marín, δικηγόρους, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: O. Montalto, J. García Murillo και S. Laitinen), όπου ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ είναι η Naulover, SA, με έδρα τη Βαρκελώνη (Ισπανία), με αντικείμενο τέσσερις προσφυγές κατά των αποφάσεων του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 27ης Ιανουαρίου 2003 (R 95/2002-1, R 577/2001-1, R 578/2001-1) και της 15ης Απριλίου 2003 (R 19/03-1), που αφορούν διαδικασίες ανακοπής μεταξύ της Naulover, SA, και της New Look Ltd, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pírrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 6 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 146 της 21.6.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

Προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου 2004

της 22ας Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-364/04)

Στην υπόθεση T-44/03: **Giorgio Lebedef κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** ⁽¹⁾

(2004/C 314/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

(Υπάλληλοι — Αποδοχές — Έξοδα ταξιδιού — Τροποποίηση της μεθόδου υπολογισμού — Δεύτερη προσφυγή αφορώσα διαφορετικά έτη — Ισχύς δεδικασμένου — Απουσία στοιχείων δικαιολογούντων αμφισβήτηση της εκδοθείσας απόφασης — Προσφυγή προδήλως αβάσιμη)

(2004/C 314/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-44/03, Giorgio Lebedef, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Senningerberg (Λουξεμβούργο), και 49 άλλοι υπάλληλοι των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα της διατάξεως, εκπροσωπούμενοι από τον G. Βουπέου, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπροσωπούμενης από τους J. Cusall και V. Joris, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής περί τροποποίησης, για τα έτη 1993, 1994 και 1995, της μεθόδου υπολογισμού των εξόδων ετήσιου ταξιδιού με προορισμό την Ελλάδα, όσον αφορά το δρομολόγιο μέσω Brindisi, καθώς και την ακύρωση των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών των προσφευγόντων διά των οποίων εφαρμόστηκε η ως άνω απόφαση, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Azizi, πρόεδρο του τμήματος, M. Jaeger και F. Dehousse, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 22 Σεπτεμβρίου 2004 διάταξη με το εξής διατακτικό:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 101 της 26.4.2003.

Η Ελληνική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους Ιωάννη Χαλκιά και Ελένη Σβολοπούλου, παρόδρους του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 9 Σεπτεμβρίου 2004 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— Να ακυρωθεί ή μεταρρυθμιστεί η προσβαλλομένη απόφαση E 2004/561/ΕΚ 16.7.2004 ⁽¹⁾.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλομένη απόφαση η Επιτροπή, διενεργούσα εκκαθάριση των λογαριασμών κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) 729/70 ⁽²⁾, απέκλεισε από την κοινοτική χρηματοδότηση διάφορες δαπάνες της Ελληνικής Δημοκρατίας στον τομέα των οπωροκηπευτικών και στον τομέα της πρωτοδοτήσεως ζώων, με αποτέλεσμα να μην αναγνωριστούν ως νόμιμη κοινοτική δαπάνη και να καταλογιστούν σε βάρος της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Πιο συγκεκριμένα, ορισμένες από τις δαπάνες αυτές αφορούν στην ενίσχυση στην παραγωγή υπέρ των μεταποιητών ροδακίνων, σύμφωνα με τον κανονισμό 2201/96 ⁽³⁾, από την οποία εξαιρέθηκε ένα ποσόν λόγω μη τήρησης της ελάχιστης τιμής. Η Ελληνική Δημοκρατία επικαλείται ως προς αυτό το σκέλος εσφαλμένη ερμηνεία των διατάξεων του κανονισμού 2201/96 καθώς και του κανονισμού 504/97 ⁽⁴⁾, παράβαση της αρχής της αναλογικότητας και εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.

Περαιτέρω, με την ίδια απόφαση εξαιρέθηκαν και δαπάνες που αφορούν στον τομέα της ενίσχυσης στην παραγωγή για τη μεταποίηση ντομάτας, με το σκεπτικό ότι έγιναν απευθείας πληρωμές των ενισχύσεων στις οργανώσεις παραγωγών ντομάτας και όχι στους μεταποιητές. Ως προς το σκέλος αυτό η Ελληνική Δημοκρατία επικαλείται τη συνδρομή εξαιρετικών περιστάσεων, δηλαδή, πτώχευση μεταποιητικών επιχειρήσεων και σοβαρές ταμειακές δυσκολίες ισχυριζόμενη ότι δεν επήλθε καμία οικονομική ζημία της Κοινότητας. Επικαλείται ακόμη εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και παράβαση της αρχής της αναλογικότητας, παραβίαση των άρθρων 7, του κανονισμού 1258/1999 ⁽⁵⁾, και του άρθρου 8, του κανονισμού 1663/1995 ⁽⁶⁾.

Ένα άλλο μέρος των δαπανών που εξαιρέθηκαν αφορά στις δαπάνες για πριμοδοτήσεις ζώων. Η Ελληνική Δημοκρατία ζητεί την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης και ως προς αυτό το σκέλος ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί τα πράγματα, εκτίμησε κακώς τα πραγματικά περιστατικά, δεν έλαβε υπόψη της κρίσιμα στοιχεία και αιτιολόγησε πλημμελώς την απόφασή της. Επικαλείται επίσης και παράβαση της αρχής της αναλογικότητας.

(¹) ΕΕ L 250 της 16.7.2004, σ. 21.

(²) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής, ΕΕ L 94 της 28.4.1970, σ. 13-18, Ελληνική ειδική έκδοση: Κεφάλαιο 03, τόμος 5, σ. 93

(³) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου της 28ης Οκτωβρίου 1996 για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σπυροκηπευτικά, ΕΕ L 297 της 21.11.1996 σ. 29-48.

(⁴) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 504/97 της Επιτροπής, της 19ης Μαρτίου 1997, περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96, του Συμβουλίου, όσον αφορά στο καθεστώς ενίσχυσης στην παραγωγή στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σπυροκηπευτικά, ΕΕ L 78 της 20.3.1997, σ. 14-23.

(⁵) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής, ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103-112.

(⁶) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου όσον αφορά στη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, ΕΕ L 158 της 8.7.1995, σ. 6-12.

Προσφυγή της Orsay GmbH κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-378/04)

(2004/C 314/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Orsay GmbH, με έδρα το Willstätt (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο D. von Schultz, άσκησε στις 22 Σεπτεμβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως, της 15ης Ιουνίου 2004, στην υπόθεση R 909/2002-4, Orsay (λεκτικό και εικονιστικό σήμα)/D'Orsay (λεκτικό και εικονιστικό σήμα), καθώς και την απόφαση 2562/2002 του τμήματος ανακοπών του Γραφείου Εναρμονίσεως, της 28ης Αυγούστου 2002, καθόσον απορρίπτουν, κατόπιν της υπ' αριθ. Β 242 075 ανακοπής, την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 1 042 605, για είδη ρουχισμού, μπότες, παπούτσια και παντόφλες, καθώς και είδη πιλοποιίας·

— να αναγνωρίσει ότι το Γραφείο Εναρμονίσεως πρέπει να δεχθεί την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 1 042 605 «Orsay», για είδη ρουχισμού, μπότες, παπούτσια και παντόφλες, καθώς και είδη πιλοποιίας της κλάσεως 25·

— να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτούσα την καταχώριση: Η προσφεύγουσα

Κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση: Εικονιστικό σήμα «Orsay» για προϊόντα των κλάσεων 23 (υφαντουργικά νήματα και κλωστές κ.λπ.), 24 (είδη ρουχισμού κ.λπ.) και 25 (είδη πιλοποιίας) — Αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 1 042 605

Απόφαση του εξεταστή: Άρνηση της καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (¹)

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, 1994, σ. 1)

Προσφυγή του Erich Drazdansky κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-383/04)

(2004/C 314/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Erich Drazdansky, κάτοικος Wr. Neustadt (Αυστρία), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο M. Kadlicz, άσκησε στις 22 Σεπτεμβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να μεταρρυθμίσει την απόφαση R 1014/2001-2 του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως, της 23ης Ιουλίου 2004, ώστε να γίνει δεκτή η προσφυγή του ενώπιον του τμήματος προσφυγών και να απορριφθεί η ανακοπή ή να χωρήσει αναπομπή αυτής·
- επικουρικός, να ακυρώσει την απόφαση του Γραφείου Εναρμονίσεως και να αναπέμψει σ' αυτό την υπόθεση προς έκδοση νέας αποφάσεως·
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτούσα την καταχώριση: Ο προσφεύγων

Κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση: Λεκτικό σήμα «Vitacan» για προϊόντα των κλάσεων 29 (μείγματα ποτών με γάλα κ.λπ.), 30 (ποτά με κακάο ή σοκολατούχα ποτά) και 32 (ποτά και χυμοί φρούτων κ.λπ.) — Αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθμ. 452 284

Απόφαση του εξεταστή: Άρνηση της καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή του Bernard Nonat κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-391/04)

(2004/C 314/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Bernard Nonat, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο, άσκησε στις 28 Σεπτεμβρίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής περί μη εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος, σε μια σειρά που συνεπάγεται ευμενή αποτελέσματα, ούτε στον πίνακα προσόντων ούτε στον πίνακα των υπαλλήλων που προήχθησαν στον βαθμό A4 για το έτος προαγωγών 2003·
- να κρίνει ότι στερείται νομιμότητας το άρθρο 12 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων (στο εξής: ΓΔΕ) του άρθρου 45 του Κανονισμού περί υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), καθόσον η εν λόγω διάταξη προβλέπει την απονομή μεταβατικών μορίων προτεραιότητας μέχρι, το πολύ, ένα μόριο ανά έτος αρχαιότητας στον βαθμό με μέγιστο όριο τα 7 μόρια και την απονομή των ειδικών συμπληρωματικών μορίων προτεραιότητας εντός του ορίου του 150 % των δυνατοτήτων προαγωγής του προηγούμενου έτους, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα πραγματικά προσόντα των οποίων την ύπαρξη έχουν αποδείξει οι υπάλληλοι κατά τη διάρκεια των ετών αναφοράς·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στην παρούσα υπόθεση βάλλει κατά της αρνήσεως της ΑΔΑ να τον προαγάγει στον βαθμό A4 στο πλαίσιο του έτους προαγωγών 2003.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων επικαλείται την παράβαση των άρθρων 43 και 45 του ΚΥΚ, καθώς και την παραβίαση των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της θεμιτής προσδοκίας όσον αφορά τη σταδιοδρομία.

Συναφώς, ο προσφεύγων διευκρινίζει ότι οι νέες διαδικασίες αξιολογήσεως και προαγωγής των υπαλλήλων, τις οποίες θέσπισε η Επιτροπή, στερούν από τους υπαλλήλους την αξιολόγηση των προσόντων τους. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12, σημείο 3β, των ΓΔΕ του άρθρου 45 του ΚΥΚ, ο προσφεύγων θεωρείται ότι έχει τα ίδια προσόντα, όσον αφορά τα ειδικά συμπληρωματικά μόρια προτεραιότητας, με τους υπαλλήλους του ίδιου βαθμού που δεν είχαν προταθεί για το προηγούμενο έτος προαγωγών.

Έτσι, καθίσταται φανερό ότι δύο διαφορετικές, ως προς τα προσόντα, κατηγορίες υπαλλήλων τυγχάνουν της ίδιας μεταχειρίσεως, κατά παράβαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και κατά παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ: αφενός, οι υπάλληλοι οι οποίοι, πέραν του ορίου του 150 % των δυνατοτήτων προαγωγής για το έτος προαγωγών 2002, προτάθηκαν για προαγωγή κατά το ως άνω έτος προαγωγών και, αφετέρου, οι προακτέοι υπάλληλοι στους οποίους δεν έγινε πρόταση για προαγωγή κατά το έτος προαγωγών 2002.

Ομοίως, η απονομή ενός μεταβατικού μορίου προτεραιότητας ανά έτος αρχαιότητας στον βαθμό έχει ως αποτέλεσμα, κατά παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, να λαμβάνεται ευμενώς υπόψη η αρχαιότητα των προακτέων υπαλλήλων στον βαθμό, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα αντίστοιχα προσόντα των οποίων την ύπαρξη έχουν αποδείξει οι ως άνω υπάλληλοι κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς.

Προσφυγή της MobilCom Aktiengesellschaft κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 6 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-397/04)

(2004/C 314/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η εταιρία MobilCom Aktiengesellschaft, με έδρα το Ντίσελντορφ (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους K. Jacobsen, U. Wellmann και T. Sharpe, άσκησε στις 6 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 14.7.2004 [αριθ. υπόδ. C5/03 (ExN 239/03)],
- επικουρικά, να ακυρώσει το άρθρο 1 της απόφασης της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 2004, [αριθ. υπόδ. C5/03 (ExN 239/03)], ως προς την τελευταία ημπερίοδο του άρθρου αυτού, όπου προβλέπεται ότι «η Γερμανία πρέπει να εκπληρώσει τον όρο που τίθεται με το άρθρο 2 της παρούσας απόφασης», καθώς και να ακυρώσει πλήρως τα άρθρα 2 και 3 της απόφασης αυτής.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση κρίθηκε συμβατή με την κοινή αγορά μια γερμανική κρατική ενίσχυση προς την προσφεύγουσα, υπό τον όρο ότι η Γερμανία θα εκπληρώσει τους όρους που τίθενται με το άρθρο 2 της απόφασης αυτής. Οι όροι αυτοί συνεπάγονται την υποχρέωση της προσφεύγουσας να κλείσει για επτά μήνες το λεγόμενο «δίκτυο διανομής με απευθείας σύνδεση» που εκμεταλλεύεται.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται καταρχάς ότι η Επιτροπή δεν είναι καθ' ύλη αρμόδια. Αφού η επιχειρηματική δραστηριότητα της προσφεύγουσας ως προς τη διαμεσολάβηση για τη σύναψη συμβάσεων κινητής τηλεφωνίας περιορίζεται στη Γερμανία και μόνο, η χορήγηση της ενίσχυσης δεν μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

Περαιτέρω η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν υπάρχει κανένα νομικό έρεισμα για την επιβολή τέτοιων όρων από την Επιτροπή,

πράγμα που σημαίνει ότι συντρέχει παράβαση της Συνθήκης ΕΚ ή κανόνα εφαρμογής της.

Κατά την προσφεύγουσα, ο όρος που της επιβλήθηκε είναι αυθαίρετος, καθώς δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένος. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συνεπώς ότι συντρέχει κατάχρηση ή κακή χρήση εξουσίας. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν απέδειξε πειστικά, κατά την προσφεύγουσα, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν αναγκαία και πρόσφορη και ταυτόχρονα το ηπιότερο συναφώς μέσο, οπότε παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.

Προσφυγή της Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-405/04)

(2004/C 314/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο M. Wolter, άσκησε στις 11 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως, της 13ης Αυγούστου 2004, στην υπόθεση R 912/2002-2·
- να αναγνωρίσει ότι τα άρθρα 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 δεν αντίκεινται στην καταχώριση του κοινοτικού σήματος «Cairi» για προϊόντα της κλάσεως 33 [«Οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)»].

— να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτούσα την καταχώριση:	Η προσφεύγουσα
Κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση:	Λεκτικό σήμα «Caïri» για προϊόντα της κλάσεως 33 [Οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)] – Αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθμ. 2 655 967
Απόφαση του εξεταστή:	Άρνηση της καταχωρίσεως
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής
Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως:	Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και 12 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94. Κακώς δεν ελήφθησαν υπόψη προγενέστερες καταχωρίσεις εθνικών σημάτων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-414/04)

(2004/C 314/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τον C.-D. Quassowski, επικουρούμενο από τον δικηγόρο C. von Donat, άσκησε στις 11 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής που κοινοποιήθηκε με έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης «Περιφερειακή πολιτική» της 9.8.2004, καθόσον μείωσε την κοινοτική συμμετοχή από πόρους του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης στο λειτουργικό πρόγραμμα RESIDER II (1995-1999) για τη Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία (ΕΤΠΑ αριθ. 94.02.10.036)/ARINCO αριθ. 94.DE.16.051) σε 72 794 851,67 ευρώ και αρνήθηκε την καταβολή του υπόλοιπου ποσού των 2 268 988,33 ευρώ στις γερμανικές αρχές,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή μείωσε την κοινοτική συμμετοχή από πόρους του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης στο λειτουργικό πρόγραμμα RESIDER II (1995-1999) για τη Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία (ΕΤΠΑ αριθ. 94.02.10.036)/ARINCO αριθ. 94.DE.16.051) σε 72 794 851,67 ευρώ και αρνήθηκε την καταβολή του υπόλοιπου ποσού των 2 268 988,33 ευρώ στις γερμανικές αρχές. Ο λόγος για τη μείωση είναι ότι οι δαπάνες για ορισμένα μέτρα που πρόβλεπε το πρόγραμμα ανήλθαν σε μικρότερο ποσοστό από ό,τι προβλεπόταν στο ενδεικτικό σχέδιο δαπανών του προγράμματος, ενώ οι δαπάνες για ορισμένα άλλα ανήλθαν σε μεγαλύτερο ποσοστό. Η αντιστάθμιση των μεν με τα δε δεν πραγματοποιήθηκε κάθε φορά εντός του ίδιου κεφαλαίου του προγράμματος, αλλά στο πλαίσιο της συνολικής συμμετοχής του ΕΤΠΑ στο πρόγραμμα αυτό.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι κατά το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88 (¹) η μείωση της κοινοτικής συμμετοχής επιτρέπεται μόνο αν συντρέχει σημαντική αλλαγή της φύσης ή των συνθηκών εκτέλεσης της ενέργειας ή του μέτρου. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι οι αλλαγές που επήλθαν στα ποσοστά των δαπανών δεν αποτελούν τέτοια σημαντική αλλαγή.

Αν οι αλλαγές αυτές θεωρηθούν εντούτοις ως σημαντική αλλαγή, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπάρχει συγκατάθεση της Επιτροπής, η οποία δόθηκε με τις «Κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για τη δημοσιονομική τακτοποίηση των λειτουργικών μέτρων (1994-1999) των διαρθρωτικών ταμείων» [SEC (1999) 1316].

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η Επιτροπή δεν έκανε καμία χρήση της εξουσίας της, πράγμα που αποτελεί κακή χρήση της εξουσίας της, και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι αιτιολογημένη.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374, σ. 1).

Προσφυγή της Bunker & BKR, S.L. κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 8 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-423/04)

(2004/C 314/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Bunker & BKR, S.L., με έδρα την Almansa (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο José Enrique Astiz Suárez, άσκησε στις 8 Οκτωβρίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο τα εξής:

- να μεταρρυθμίσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 30ής Ιουνίου 2004, επί της υποθέσεως R 0458/2002-4, κατά τα κεφάλαια που αφορούν την ομοιότητα των σημείων και των προϊόντων, με την οποία κρίθηκε ότι πρέπει να απορριφθεί η ανακοπή και να γίνει δεκτή η αίτηση καταχώρισεως για όλα τα προϊόντα για τα οποία ζητείται προστασία και
- επικουρικό, να ακυρώσει την απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα ανακοπών, προκειμένου να γίνει νέα και ορθή σύγκριση των λοιπών σημείων λαμβανομένων υπόψη των οπτικών και ηχητικών διαφορών μεταξύ ABOOTS & SHOES B.K.R. MADE IN SPAIN και ABK RODS® και της συμβατότητάς τους στην αγορά χωρίς πρόκληση κινδύνου συγχύσεως για τους καταναλωτές όσον αφορά την προέλευση και την ποιότητα των προϊόντων που περιγράφουν.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: CALZADOS BUNKER, S.A. (το δικαίωμα επί του σήματος μεταβιβάστηκε εκ των υστέρων στην προσφεύγουσα).

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα αποτελούμενο από τα αρχικά «B.K.R.» απεικονιζόμενα εντός ρόμβου, με την αναφορά «Boots-Shoes-Made in Spain» — Αίτηση 1 649 756 για προϊόντα των κλάσεων 18 και 25 και για υπηρεσίες της κλάσεως 39.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: MARINE STOCK LIMITED.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Διάφορα εθνικά σήματα, συμπεριλαμβανομένου του αυστριακού λεκτικού σήματος «BK RODS» (1 149 254) για προϊόντα της κλάσεως 25 (ενδύματα και υποδήματα). Η ανακοπή αφορούσε το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών που καλύπτονται από την αίτηση καταχωρίσεως του επίδικου κοινοτικού σήματος.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή για τα προϊόντα της κλάσεως 25 και την απορρίπτει κατά το μέρος που αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 18 και τις υπηρεσίες της κλάσεως 39.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή.

Προσφυγή του Άγγελου Αγγελίδη κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ασκήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-424/04)

(2004/C 314/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Άγγελος Αγγελίδης, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τον Eric Boigelot, δικηγόρο, άσκησε στις 15 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Κοινοβουλίου της 16ης Ιουλίου 2004, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος·
- να ακυρώσει την έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος για το έτος 2002·
- να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει στον προσφεύγοντα αποζημίωση προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του, υπολογιζόμενη ex aequo et bono σε 20 000 ευρώ, λόγω των διαφορών ουσιωδών σφαλμάτων που διαπράχθηκαν σε διάφορα στάδια της καταρτίσεως των εκθέσεων βαθμολογίας, καθώς και λόγω της σημαντικής καθυστέρησης της οριστικής καταρτίσεως των εν λόγω εκθέσεων·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως συμπίπτουν με τους προβαλλόμενους στην υπόθεση T-416/03 ⁽¹⁾, που αφορά τον ίδιο προσφεύγοντα.

⁽¹⁾ EE C 59 της 6.3.2004, σ. 25.

Προσφυγή της Tramarin s.n.c. di Tramarin Andrea e Sergio κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 20 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-426/04)

(2004/C 314/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Tramarin s.n.c. di Tramarin Andrea e Sergio, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Michele Arcangelo Calabrese, άσκησε στις 20 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το έγγραφο της Επιτροπής, της 29ης Μαΐου 2000, D/53186, D/(00)PI D/672, ως προς το τμήμα και μόνον που περιγράφεται με το προηγηθέν αντικείμενο,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 2000, με την οποία η Επιτροπή ενέκρινε, χωρίς να προβάλει αντιρρήσεις, το σύστημα κρατικών ενισχύσεων υπ' αριθ. 715/99 — Italia — Misure in favore delle attività produttive nelle aree depresse del Paese [Ιταλία — Μέτρα υπέρ των παραγωγικών δραστηριοτήτων στις υποβαθμισμένες περιοχές της χώρας],
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην παρούσα υπόθεση, όπως και στην υπόθεση T-98/04, S.I.M.S.A κ.λπ. κατά Επιτροπής⁽¹⁾, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως περί εγκρίσεως του συστήματος κρατικών ενισχύσεων αριθ. 715/99, η οποία προσεβλήθη και στο πλαίσιο της ως άνω υποθέσεως, αλλά, επιπλέον, κατά της αποφάσεως που περιλαμβάνεται στο από 29 Μαΐου 2000 έγγραφο της εναγομένης, καθόσον η Επιτροπή, απαντώντας σε πρόταση που της υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές, κατά τη συνάντηση που έλαβε χώρα στις Βρυξέλλες στις 16 Μαΐου 2000, για την εισαγωγή —στο σύστημα κρατικών ενισχύσεων που θεσπίσθηκε με τον ιταλικό νόμο 488/92 και με τις εκτελεστικές του διατάξεις— μεταβατικής διατάξεως προκειμένου να αποφευχθεί η ασυνέχεια μεταξύ του προηγούμενου και του νέου καθεστώτος, λόγω της αναμονής πρωτοβουλιών εκ μέρους της κατηγορίας επιχειρήσεων που δεν είχαν ακόμη υποβάλει αίτηση στην πρώτη πρόσκληση που θα διοργανωνόταν βάσει του νέου συστήματος, είχαν, όμως, ξεκινήσει την εφαρμογή του επενδυτικού προγράμματος, κάλεσε τις ιταλικές αρχές να αποσύρουν αυτήν την πρόταση.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

- παράβαση ουσιωδών τύπων, η οποία προκύπτει από μη κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ·

— παράβαση των άρθρων 4, παράγραφος 4, 7, παράγραφος 5, και 26, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ⁽²⁾·

— μη τήρηση των διαδικαστικών εγγυήσεων που προβλέπονται υπέρ των ενδιαφερόμενων για κρατική ενίσχυση.

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εκ μέρους κράτους μέλους αποδοχή της προσκλήσεως για εν όλω ή εν μέρει απόσυρση μιας προτάσεως, στο πλαίσιο του συστήματος κρατικών ενισχύσεων, παράγει τα ίδια έννομα αποτελέσματα με αυτά της αρνητικής αποφάσεως του άρθρου 7, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 659/99. Υφίσταται, ωστόσο, μια σημαντικότερη διαφορά, καθόσον, ενώ η αρνητική απόφαση λαμβάνεται κατά το πέρας διαδικασίας παρέχουσας πλήρως εγγυήσεις για τους ενδιαφερομένους, η πρόσκληση προς απόσυρση της προτάσεως, εφόσον γίνεται δεκτή από το κράτος μέλος, επιτρέπει στην Επιτροπή να λαμβάνει αποφάσεις περί μη προβολής αντιρρήσεων οι οποίες έχουν, στην πραγματικότητα, περιεχόμενο αρνητικών αποφάσεων, χωρίς ωστόσο να περιβάλλονται τον ουσιώδη τύπο των αρνητικών αποφάσεων. Η εν λόγω πρακτική επιτρέπει, επίσης, στην Επιτροπή να ακολουθεί τις διατυπώσεις δημοσιότητας που προβλέπονται για τις αποφάσεις περί μη προβολής αντιρρήσεων και να κρίνει, συνεπώς, επαρκή τη δημοσίευση στο Διαδίκτυο, ενώ το πλήρες κείμενο της εν λόγω αποφάσεως, ως αποφάσεως με την οποία κινείται η επίσημη διαδικασία εξετάσεως, θα έπρεπε να δημοσιευθεί στην ΕΕΕΕ και να συνοδευθεί από πρόσκληση προς υποβολή παρατηρήσεων οι οποίες θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη προ της εκδόσεως αιτιολογημένης αρνητικής αποφάσεως.

Όσον αφορά την απόφαση της 12ης Ιουλίου 2000, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εν λόγω απόφαση είναι, όπως και το έγγραφο της 29ης Μαΐου 2000, παράνομη, καθώς αποτελεί την απόφαση με την οποία, μετά την ακύρωση του εγγράφου αυτού, συγκεκριμενοποιείται η μη παροχή των ως άνω εγγυήσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 106 της 30ής Απριλίου 2004, σ. 83.

⁽²⁾ ΕΕ L 83 της 27ης Μαρτίου 1999, σ. 1.

Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 19 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-431/04)

(2004/C 314/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Maurizio Fiorilli, Avvocato dello Stato, άσκησε στις 19 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την επεξηγηματική σημείωση του σημείου 103 του Παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 1429/2004 της Επιτροπής, σχετικά με τον χρονικό περιορισμό της χρήσεως της ονομασίας «Tocai friulano» έως την 31η Μαρτίου 2007.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με αυτούς της υποθέσεως T-417/04, Regione Autonoma Friuli-Venezia Giulia κατά Επιτροπής (1).

(1) Δεν δημοσιεύθηκε ακόμη στην EEEE.

Προσφυγή της Cargemini Nederland B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-447/04)

(2004/C 314/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Cargemini Nederland B.V., με έδρα την Ουτρέχτη (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους M. Meulenbelt και H. Spreyart, δικηγόρους, άσκησε στις 15 Νοεμβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 13ης Σεπτεμβρίου 2004, περί απορρίψεως της προσφοράς την οποία είχε υποβάλει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της προκηρύξεως διαγωνισμού JAI-C3-2003-01·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής να αναθέσει τη σύμβαση σε άλλον διαγωνιζόμενο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στις 25 Ιουνίου 2003, η Επιτροπή δημοσίευσε προκήρυξη διαγωνισμού για την ανάπτυξη και εγκατάσταση ενός ευρέως φάσματος συστήματος πληροφοριών στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων (αντιστοίχως, σχέδια SIS II και VIS). Η προσφεύγουσα υπέβαλε προσφορά. Με έγγραφο της 13ης Σεπτεμβρίου 2004, η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα την απόφασή της να μην επιλέξει την προσφορά της και να αναθέσει τη σύμβαση σε άλλον διαγωνιζόμενο. Με το ίδιο έγγραφο, πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι δεν επρόκειτο να υπογράψει τη σύμβαση με τον επιλεγέντα υποψήφιο πριν από την παρέλευση δύο εβδομάδων από την ημερομηνία αποστολής του εγγράφου. Στη συνέχεια,

αντηλλάγη αλληλογραφία μεταξύ της προσφεύγουσας και της Επιτροπής, στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή επιβεβαίωσε την πρόθεσή της να αναθέσει τη σύμβαση σε άλλον διαγωνιζόμενο. Στις 26 Οκτωβρίου 2004, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοινωθέν τύπου στο οποίο αναφερόταν ότι είχε υπογράψει τη σύμβαση με τον επιλεγέντα διαγωνιζόμενο.

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση τόσο της αποφάσεως της Επιτροπής να απορρίψει την προσφορά της όσο και της αποφάσεώς της να συνάψει σύμβαση με τον επιλεγέντα διαγωνιζόμενο. Προς στήριξη του αιτήματος περί ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της, η προσφεύγουσα επικαλείται παραβάσεις του κανονισμού 1605/2002 (1) (δημοσιονομικός κανονισμός) και του κανονισμού 2342/2002 (2), για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η μέθοδος της αξιολογήσεως των τιμών που επελέγη από την Επιτροπή είναι ασυνήθης καθόσον δεν βασιζόταν σε μια καθορισμένη τιμή για το σχέδιο, αλλά σε αναλογίες τιμών μεταξύ της τιμής που προσέφερε κάθε διαγωνιζόμενος και της χαμηλότερης προσφερθείσας τιμής, υπολογιζόμενης χωριστά όσον αφορά τα 15 στοιχεία που περιελάμβανε το σχέδιο, με την ίδια βαρύτητα για όλα τα στοιχεία αυτά, καίτοι διαφέρουν σημαντικά μεταξύ τους ως προς το μέγεθος. Η χρήση της μεθόδου αυτής, κατά την προσφεύγουσα, δεν οδήγησε σε δίκαιο αποτέλεσμα. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι η Επιτροπή δεν αντέδρασε όσον αφορά τις αφύσικα χαμηλές τιμές της προσφοράς του επιλεγέντος διαγωνιζομένου, δεν έλαβε υπόψη της ένα διορθωτικό που υπέβαλε η προσφεύγουσα και δέχτηκε την προσφορά του επιλεγέντος διαγωνιζομένου παρά το γεγονός ότι η προσφορά αυτή δεν ανταποκρινόταν στα τεχνικά κριτήρια. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της «πλέον συμφέρουσας οικονομικώς προσφοράς», καθόσον η συνολική αξία της συμβάσεως με τον επιλεγέντα διαγωνιζόμενο είναι υψηλότερη από αυτή της προσφεύγουσας.

Προς στήριξη του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως αναθέσεως της συμβάσεως στον επιλεγέντα διαγωνιζόμενο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, προβαίνοντας στην υπογραφή της συμβάσεως αυτής, εσκεμμένως στέρησε την προσφεύγουσα από τη δυνατότητα της αποτελεσματικής ασκήσεως ένδικου μέσου. Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης, στο πλαίσιο αυτό, παράβαση του άρθρου 230 ΕΚ, υποστηρίζοντας ότι, πληροφορώντας την προσφεύγουσα ότι θα ανέμενε μόνον δύο εβδομάδες προτού υπογράψει τη σύμβαση με τον επιλεγέντα διαγωνιζόμενο, η Επιτροπή συντόμευσε την προθεσμία των δύο μηνών για την άσκηση προσφυγής την οποία προβλέπει το άρθρο αυτό. Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 103 του κανονισμού 1605/2002, καθόσον δεν ανέστειλε τη διαδικασία λήψεως της αποφάσεως περί της αναθέσεως της συμβάσεως καίτοι η προσφεύγουσα, με τις επιστολές της, της είχε επιστήσει την προσοχή σε πιθανές παρατυπίες της διαδικασίας του διαγωνισμού.

(1) ΕΕ L 248, 2002, σ. 1.

(2) ΕΕ L 357, 2002, σ. 1.

Διαγραφή της υποθέσεως T-105/02 ⁽¹⁾

(2004/C 314/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 21ης Οκτωβρίου 2004, ο Πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως T-105/02, Matratzen Concord GmbH κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Διαγραφή της υποθέσεως T-187/04 ⁽¹⁾

(2004/C 314/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 13ης Οκτωβρίου 2004, ο Πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως T-187/04, DJ (*) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

_____

(¹) EE C 201 της 7.8.2004.

_____

(¹) EE C 144 της 15.6.2002.

_____

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.

III

(Πληροφορίες)

(2004/C 314/65)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 300 της 4.12.2004

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 273 της 6.11.2004

EE C 262 της 23.10.2004

EE C 251 της 9.10.2004

EE C 239 της 25.9.2004

EE C 228 της 11.9.2004

EE C 217 της 28.8.2004

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:
EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
